

Putevi suprostavljanja šejtanu

<"xml encoding="UTF-8?">

Putevi suprostavljanja šejtanu

Prvi metod suprotstavljanja jeste prihvatiti vjeru na razumskim osnovama. Naša vjera, kao i sve prirodne pojave koje nas okružuju, ima potrebu da se razumije. U slučaju da čovjek ne spozna vjeru i zakone vjere na ispravan način, on neće moći ni razumjeti vjeru ni okoristiti se njom. Kur'an nam neće koristiti ako ne shvatimo njegovu poruku i sadržaj. Prvi korak suprostavljanja šejtanu je spoznaja Islama i njegove poruke. Drugi metod jeste osjećaj potrebe za vjerom, tj. oživljavanje tog osjećaja u nama samima. Ako čovjek u svojoj nutrini ne osjeti snažnu potrebu za vjerom, nikakve koristi neće imati od svoje vjere jer on po fitretu traži savršenstvo. Osjećaj fitretske potrebe zapravo ga potiče da dosegne savršenstvo. Taj naš osjećaj potrebe za nečim pokretačka je snaga u nama jer vidimo da će se čovjek koji ima želju da postane bogat zamisliti kako da to ostvari i koje su mu prepreke na tom putu. Isti je slučaj i s pitanjem vjere. Nije moguće da se čovjek kreće prema nečemu prema čemu ne osjeća potrebu. Kako sa stanovišta razuma tako i iz našeg svakodnevnog iskustva, pokazalo se da je naša kretnja utemeljena na dvjema osnovama: stjecanju koristi i odbijanju štete. Ova dva temeljna činioca kretne sami po sebi traže da se spoznaju. Šta je to savršenstvo čovjeka, a šta manjakavost? U Kur'anu se također primjenjuje ovaj princip i smatra da je temelj uspostavljanja kur'anskih načela i propisa upravo taj osjećaj potrebe za vjerom i ispravno razumijevanje vjere na osnovu razuma. Svako ko je lišen ove potrebe, makar spolja gledano bio član jedne vjerske zajednice, nema nikakve koristi od te vjere. Ova spoznaja pripisana je fitretu od strane Kur'ana: Zaista u izmjeni noći i dana i u stvaranju nebesa i zemlje su dokazi i ajeti za one koji su obdareni razumom. Ko su ti razumom obdareni? To su oni koji se stalno sjećaju Boga (sjedeci, stojeći, ležeći) i razmišljaju o stvaranju nebesa i zemlje. Rezultat njihovog razmišljanja je sljedeći: Bože ti nisi uzalud stvorio Nebesa i Zemlju. Sve što je stvoreno s ciljem, ima i svoje zakonitosti. Spoznavši činjenicu da postoje zakonitosti, oni se trude da spoznaju te zakone koji će ih odvesti do njihovoga Gospodara. Uz pomoć Gospodara žele razotkriti i spoznati tajnu stvaranja, kako sebe, tako i cijelog svijeta. U vremenu kada dođu oni koji donose Božiju Riječ i pozivaju ljude ka Bogu, oni se njima lahko odazivaju. Kur'an ih citira: *Bože, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru:*

“Vjerujte u Gospodara vašeg”, pa smo uzvjerovali.

Oni ono što su na osnovu fitreta i razuma tražili, pronašli dolaskom Poslanika, s.a.v.a. Potom govore: Bože, oprosti nam grijehe naše prošle i prispoji nas svojim dobrim robovima. Ovi koji se odazvaše izaslanicima Božijim spadaju u dvije grupe: oni koji su se zadovoljili mudžizama poslanika i oni koji su ono što su tražili našli u riječima Poslanika. Oni su predstavljeni u suri

Ja-sin:

I slijedite Poslanike zbog toga što posjeduju dvije karakteristike: oni od vas ne traže nikakvu nagradu i upućeni su.

Svaki razuman čovjeka suočen sa ovim dvjema karakteristikama nema izlaza osim da prihvati njihov poziv. U 12. ajetu sure Ibrahim opisuju se posjednici razuma – oni koji su tražili uputu: Zašto da se ne pouzdamo u Gospodara a Gospodar je nama ukazao put. (O neprijatelji vjere) Mi ćemo se strpiti na mukama na koje nas budete stavljali, a oni koji se uzdaju, neka se uzdaju u Allaha.

U ovom ajetu predočavaju se dvije temeljne stvari: ljubav prema istini njima daje snagu da budu izdržljivi, da budu istrajni pred svim nedaćama i provokacijama. Zahvala za to što smo pronašli ovaj put je da budemo istrajni. Hafiz kaže:

“O ti koji posjeduješ plemenitost, sa zahvalnošću tvog selameta budi obazriv prema nama. Ti koji imaš, znaš li šta je tvoja zahvala, ona je da meni udjeliš nešto od toga što imaš.”

Jedan pjesnik kaže:

“Bogobožnost i čistoća duše jeste u mladosti jer svako u starosti može biti bogobožan.” Ljubav ka istini činilac je istrajnosti na putu, a drugo je da svaki čovjek treba imati neki oslonac koji sam o sebi opstoji. Ako čovjek osjeti potrebu i nužnost za vjerom, sigurno je da će se iščupati iz kandži šejtana. Imam Homeini je rekao:

“Prvi metod je da izborimo pobjedu s našim najvećim tagutom – našim nefsom. Ako nema”.spoznaje i osjećaja nužnosti ka vjeri, kretanje ka savršenstvu nije moguće